

Beløb, der var til Raadighed som Tilskud, praktisk talt overalt vilde være ganske utilstrækkelige til at imødekomme samtlige inden Anmeldelsesfristens Udløb, den 31. Marts 1941, modtagne Andragender.

En foreløbig Opgørelse havde vist, at det samlede Behov for *Tilskud* fra Stat og Kommune udgjorde 45 248 925 Kr., fordelt saaledes: København, Frederiksberg og Gentofte 18 900 375 Kr., Købstæder m. v. 19 460 945 Kr., Forstadskommuner til Hovedstaden 2 687 520 Kr., Forstadskommuner til Købstæder 1 836 575 Kr. og de øvrige Loven omfattende Kommuner 2 363 510 Kr. De indkomne Andragender om Tilskud udviste saaledes et Behov af 15—16 Mill. Kr. mere, end der hidtil var stillet til Raadighed. Det kunde ganske vist paaregnes, at det ved den nærmere Gennemgang vilde vise sig, at en Del af de modtagne Andragender helt eller delvis maatte afslaas. Man var dog ikke i Stand til at skønne over den deraf følgende Nedgang i Behovet for Tilskudsmidler.

Det foreløbig opgjorte Behov for *Laan* udgjorde i alt 11 319 750 Kr. eller 1 319 750 Kr. mere end det hidtil bevilgede Beløb af indtil 10 Mill. Kr.

De oprindelig fastsatte Beløb foresloges derfor forhøjet som ovenfor anført.

Da det bl. a. paa Grund af de herskende Vanskeligheder med Hensyn til Fremskaffelse af Materialer ikke kunde paaregnes, at samtlige Arbejder vilde kunne paabegyndes inden den fastsatte Frist, Udgangen af Maj 1941, ligesom det maatte anses for ønskeligt, at der skabtes Mulighed for Fordeling af de omhandlede Arbejder over en længere Periode, fandt man det tillige formaalstjenligt, at Fristen forlængedes til Udgangen af Oktober 1941.

Lovforslaget vedtoges uændret og enstemmigt i begge Ting; i Folketinget var der dog 2 Medlemmer, som hverken ønskede at stemme for eller imod.

Under Sagens Behandling i Folketinget rejste saavel *Jensen-Broby* (V.) som *Valdemar Sørensen* (R. V.) Spørgsmaalet om, hvorvidt de fornødne Materialer vilde kunne fremskaffes i saa stort Omfang, at de af Loven skabte Beskæftigelsesmuligheder fuldt ud vilde kunne udnyttede. *Indenrigsministeren* udtalte herom, at han ikke kunde paatage sig nogen Garanti i saa Henseende. Det var dog ikke nødvendigt, at man allerede nu laa inde med alle Materialerne; det var tilstrækkeligt, at man efterhaanden kunde faa fat i dem, og Ministeren troede, at i hvert Fald i en meget betydelig Del af Tilfældene havde man paa Forhaand sikret sig, at Materialerne enten allerede forefandtes eller senere vilde kunne skaffes.